

ಒದನಾಟ

ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹಲವಾರು ಪ್ರತೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದಿದೆ. ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಗಳಿಂದ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಹಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಹೇಳೆಂದರೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮುಂದಿನ ಬರವಣಿಗೆ ಪೈರಕ ಶಕ್ತಿ ಆಗಬಹುದು. ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯ ನಿಜವಾದ ವಿಮರ್ಶೆಕರು ನನ್ನ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯ ಓದುಗರು. ಒಂದು ಕೃತಿ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಕುರಿತು ಅವರು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

► ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಚಾಭಿಪ್ರೇಕೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಓದುಗಾರಾದ ನಮಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನು?

ಮನ್ನಣೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳೋರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ರಿಭಿ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಿಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಸವಲತ್ತುಗಳು ಅಥವಾ ಬುಧಿಜೀವಿಗಳ ವಲಯದಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂವಾದ ನಡೆತಿರಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಮನ್ನಣೆ ಅಂತ ನೀವು ಭಾವಿಸೋದಾದ್ದೆ ಅಂತ ಪ್ರಚಾರ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು ಓದುವ ಒಂದು ವರ್ಗ ಇರ್ಲೋದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾರೋ ಹೋನ್ ಮಾಡ್ರಾರೆ, ಯಾರೋ ಕಾಗದ ಬರೀತಾರೆ, ಯಾರೋ ಮನೆಗೆ ಬತಾರೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ತೋರಿಸ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಣೆ ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಖಾಸಗಿ ಸಂಘ, ಸಂಘಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆ, ಬಹುಮಾನಗಳು ನನಗೆ ಬಂದಿದಾವೆ. ‘ಮನ್ನಣೆಯ ದಾಹವದು ಎಲ್ಲಕುಂ ಮಿಗಿಲು’ ಎಂದು ಡಿ.ವಿ.ಜಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇದೆ.

► ನೀವು ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞ ರಾಗಿದ್ದಿರಿ?

ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿವಾ ಯಾರ್ಥಾರ್ಥಿಗೆ ಅನ್ನುವ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋದರೆ ಮಾರ್ಪಾ ಅದಿತು. ಬಾಳು ಅನ್ನುವುದು ಮುಣದ ರತ್ನಗಳ ಗಳೇ ಎಂದು ಕೆವರಣ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಡಿದು ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆಸಿದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶಕ್ತಿ ನನಗೆ ಕೊಡಮಾಡಿದ ಸಮಾಧಾನದ, ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಭಾವನೆಗೆ, ನನ್ನ ಬರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಪ್ರತಿಕಾ ಮಾಡ್ಯಮಕ್ಕೆ, ನಿರಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಹೇಳಿತ್ತಾಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾಂಡುರಂಗ ಉದುಪರಿಗೆ, ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಓದುಗರ ಬಳಗಕ್ಕೆ...

ಉಪಾ ಸರಸಿಂಹನ್

ಕರ್ತೆಗಾರಿಕೆ ಉತ್ತಾ ವ್ಯೇಸೋರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಗೃಹಿಳೆ. ಅವರೆ ಎರಡು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಎರಡು ಕರ್ಥಾಸಂಕಲನಗಳು, ಎರಡು ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ‘ಮುಂಬುರು’ವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಪಯಂಣರಾಗ’ ಎಂಬ ಭಾವಿಗೆತೆಗಳ ದ್ವಿನಿ ಸುರಳಿಯನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದು, ‘ಕರ್ದಳಿ ಕಲ್ಲಾಳಿ’ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನೂ ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.